

aflagt for et optagelsesnævn. Det var væsentligt for pressens funktion, at der var en virkelig bred, demokratisk adgang til at blive journalist, og at der ikke krævedes særlige uddannelsesmæssige forudsætninger. Et andet hovedpunkt var skolens status som en selvstændig institution. Skolen burde indpasses i det øvrige uddannelsesvæsen og burde som sådan være en del af Århus universitet. Administrationen af loven måtte naturligt henhøre under undervisningsministeriet og ikke statsministeriet.

Ellen Strange Petersen (KF) kunne anbefale lovforslaget og understregede, at det hastede med at få gennemført den foreslåede udbygning af journalistuddannelsen. Hun delte ikke Camres betænkeligheder med hensyn til optagelsesreglerne, men fandt det tværtimod nyttigt, at man fik en anden optagelsesprocedure end den hidtidige.

Merete Bjørn Hanssen (V) fremhævede også betydningen af den åbne adgang til uddannelsen og håbede, at denne yderligere kunne sikres under udvalgsarbejdet. Hun nævnedes endvidere problemet med den lange ventetid i byggesager og henstillede til statsministeren at søge myndighedsbehandlingen i byggesager inddraget under den generelle administrative reform, som regeringen havde bebudet.

Samuelsen (RV) fandt også, at det var rigtigt, at der ikke stillede bestemte eksamenskrav for optagelse, men mente i øvrigt, at det ikke blev ret mange naturtalenter, der blev sluset ind ved denne bestemmelse. Han fandt, at der burde være en repræsentant for de studerende i uddannelsesrådet.

Poul Dam (SF) fandt, at der var grund til at gå endnu videre. Her var tale om en institution, der egnede sig fortrinligt til elevstyring. Det ville kunne gøres i langt højere grad end på de fleste andre uddannelsesinstitutioner, og dette at oprette institutioner i nye former i dag med en sådan styrelse af arbejdsgiverne og de gamle i faget, det hørte ingen steder hjemme.

Kjær Rasmussen (VS) rejste også spørgsmålet om studenterindflydelse. Dette problem måtte løses. I øvrigt var han sympatisk indstillet over for lovforslaget.

Uden for ordførernes kreds rejste *Morten Lange* (SF) spørgsmålet, om der ikke var grund til ved behandlingen af dette forslag at beskæftige sig med mere dybtgående strukturspørgsmål. Styringen her virkede oldnordisk, og strukturen var i det hele sådan, at den gjorde integrering vanskelig. Undervisning hørte under undervisningsministeren og burde gøre sådan i al almindelighed.

Statsministeren var enig i den opfattelse, at uddannelse burde koncentreres under *undervisningsministeriet*. En omlægning nu, for så vidt angik lovforslaget, ville imidlertid formentlig betyde en forsinkelse af færdiggørelsen, hvilket ikke kunne anses for hensigtsmæssigt, men det betød ikke, at der på nogen måde hermed var sat bom for en eventuel overflytning til undervisningsministeriet.

Hvad angik *uddannelseskriteriet*, var statsministeren af den op-